

Saadan forholdt det sig ogsaa. Jægermesteren befandt sig i Øjeblikket inde hos en Pantelaaner i Gotersgade, hvor han var i Færd med at anbringe sit store Guldur, der havde tilhørt hans Far. Da han paa denne Maade havde skaffet sig Penge, gik Turen videre i en Droske ind gennem Byen. Gadelygterne var tændte. Det var allerede blevet Aften, skønt Klokken knap var fire. Han slog begge Vinduerne ned og gav Styreeren Ordre til at køre gennem Strøget.

Trods sin Længsel efter Hjemmet lod han Vognen holde et Par Steder for at gøre nogle Indkøb. Han vilde ikke komme tomhændet til den store Forsoningsfest. Vilhelmine skulde overbevises om, at det ikke var en Talemaade, naar han i sine Breve havde skrevet, at han vilde vende tilbage til hende som en knælende Bejler. Først var han inde hos en Blomsterhandler for at faa nogle smukke Roser, siden hos en Juveler, hvor han købte en Ring, og da han endnu havde nogle Penge tilbage, lod han standse foran en Konfiturebutik, som han næsten tømte for alt fint og lækkert.

Paa det sidste, mørke Stykke af Vejen til Langebro sad han tilbagelænet i Vognhjørnet og blev nu lidt mindre sikker paa den Modtagelse, han vilde faa. Vilhelmine var jo desværre lidt lunefuld. Dog haabede han, det skulde gøre Indtryk paa hende at høre om den Koldblodighed og Dristighed, hvormed